

2018 január 27-én indult útnak a Népligetből a Makovecz-program népes gárdája, köztük a NETK Szakkollégiumot képviselve Vladár Veronikával és Nagy Rebekával. Számunkra talán még a többi szakkollégiumnál is nagyobb jelentőséggel bírt, hogy kaptunk egy ilyen lehetőséget, mivel éppen kialakulóban vagyunk, és a program keretében jobban megismerhettük, hogy hogyan is működik egyetemünk többi szakkollégiuma. Utunkat a győrmonostori református templom meglátogatása után végül a kolozsvári szállásunk elfoglalásával fejeztük be.

Az első teljes napunkat a Kolozsvári Magyar Színházban kezdtük, ahol megnéztük a Légy jó mindhalálig musicalt. Különleges élményben volt részünk, nem is hittük volna, hogy ebbe a történetbe bele tud illeni egy-egy dal. Az előadást követően Kolozsvárt fedeztük fel: megnéztük a Citadellát (bár tetőtől talpig sárosak lettünk, az elénk táruló látvány mindenkit kárpótolt), majd a Sétatér felé vettük az irányt, ahol egy csoportkép elkészítése után az ott található tavon bolondoztunk. Sajnos nagyon hideg volt, így amint lehetett, visszamentünk a szállásra melegebb öltözkéért és kihagytuk a további városban töltött órákat.

Január 29-ét egy városnéző túrával indítottuk. A Sapientia egyik tanára vezetett végig minket Kolozsvár fontos pontjain, ennek köszönhetően jártunk például a Szent Mihály templomnál és Mátyás király szülőházánál is. Nagyon elnyerte a tetszésünket az, ahogy a városnézés lezajlott, hiszen sokkal hitelesebb, ha egy olyan ember szájából hall az ember történeteket, aki valóban ott él és saját bőrén tapasztal mindent. Miután visszatértünk az egyetemre, bővebb tudást szereztünk arról, hogy mi is az a Sapientia EMTE. Megismertünk minden kart, megtudtuk, hogy milyen szakok vannak, és hogy hányan tanulnak ezeken a szakokon. Dr. Tonk Márton dékán Úr pedig előadást tartott nekünk arról, hogy milyen is magyar diákként magyar egyetemre járni Romániában, milyen esélyekkel helyezkednek el a diploma megszerzése után ezek a nebulók. Felhívta figyelmünket továbbá a Minority SafePackre, amit azóta már mind a ketten alá is írtunk és a környezetünkben lévőket is arra buzdítjuk, hogy tegyék meg.

A következő napon rögtön az egyik legérdekesebbnek bizonyuló programon vettünk részt először: dr. Murádin János adjunktus mutatta meg nekünk gulág-, és makettkiállítását. Főleg az első nyerte el tetszésünket, látszik, hogy rengeteg munka van a kiállításban és olyan történeteket hallhattunk, amiket valószínűleg soha nem hallottunk volna, ha nincs a Makovecz-program. Ezt követte egy önismereti foglalkozás, amiben kellemesen csalódtunk. Mind a ketten jó csapathoz kerültünk és beszélgetni kezdtünk olyan emberekkel, akiknek előtte talán még a nevét sem tudtuk. Nem csak az önismeretet, de az egymással való ismerkedést is elősegítette. Délután pedig miután meghallgattunk egy előadást arról, hogy vajon hazudnak-e a politikusok, lehetőségünk nyílt kiélni versenyszellemünket egy társasjáték délutánon, valamint a kolozsvári HÖK 2 vezetőjével is megismerkedtünk, így kicsit talán még bensőségesebb képet kapva az egyetemről és a kolozsvári életről.

Erdélyi utunk ötödik napján alkalmunk nyílt találkozni Dr. Balog Adalbert rektorhelyettestel. A Szakkollégiumok bemutakoztak és javaslatokat tettek az együttműködésre a Sapientia Erdélyi Magyar Tudomány Egyetemmél. Ezt követően Dr. Balog Adalbert rektorhelyettes úr segítségével a kutatómódszertan rejtelseibe áshattuk bele

magunkat egy rendkívül elgondolkoztató és érdekes előadás keretében. A nap további része is a kutatómódszertan boncolgatásával telt el.

Este a Makovecz-program lelkes szervezői filmvetítéssel leptek meg minket. A Sapientia EMTE média- és mozgóképismerettel foglalkozó hallgatóinak díjnyertes filmjeit tekinthettünk meg. Mindenféle témában láthattunk izgalmas kisfilmeket, többek között Ariadné fonaláról és Mátyás királyról.

Február elsején Marosvásárhelyen a Kultúrpalotát csodáltuk meg, melyhez számos magyar név fűződik. Ezután a Sapientia Marosvásárhelyi Karára mentünk, amely olyan páratlan területen található, hogy az embert boldogság tölti el, amikor arra gondol, hogy beléphet eme csodás intézmény kapuján. A hihetetlen vendégszeretet, amellyel eddig fogadtak bennünket az utunk során, itt is megtapasztalható volt. Csupa mosolygós és jó kedvű emberrel, tanárral találkozhattunk, akik különböző és látványos kísérletekkel kápráztattak el bennünket. Az izgalmas programoknak köszönhetően estére a társaság hamar elfáradt, így nagyon örült mindenki, amikor a csíkszeredai kollégiumban elfoglalhattuk szállásunkat.

A következő napon a csíkszeredai Campust tekinthettük meg, valamint a különleges SPARKS kiállítást, amely azzal a céllal készült, hogy bebizonyítsa az átlagembereknek, hogy akár Ők is a tudomány alakítói lehetnek, hozzájárulhatnak a fejlődéshez. A későbbiekben dr. Bakó Rozália tartott nekünk előadást a gazdasági és társadalmi szervezetek felépítéséről és vezetőiről. Alkalmunk nyílt egy teszten keresztül megismerni, hogy melyik vezetői típusba tartozunk. A teszt kitöltése után a különböző vezetői típusokat közös beszélgetésen keresztül ismerhettük meg. A nap szerves részét alkotta a Csíksomlyói kegytemplom és Csíki Székely Múzeum meglátogatása.

Február 3-án elérkeztünk az utolsó naphoz, amelyet utazásunk koronájaként említhetünk. Először is a Csíki Sörgyárba látogattunk el és „egy jó pofa sörrel” indíthattuk a napunkat. Minél több „TILTOTT” Csíki Sör fogyott a pohárból, annál jobban rabul ejtett minket a jókedv. Egy igazi különlegességben is részünk volt, az új áfonyás Csíki Sört elsőként kóstolhattuk meg, melyet kizárólag a sörgyár területén belül kínálnak fogyasztásra. A délelőtti jókedvű sörözés után újabb természeti csodát tekinthettünk meg, hiszen ellátogattunk a teljesen befagyott Szent Anna-Tóhoz. A tavat a csapat szánkóval közelítette meg. Izgalmas, kanyargós szánkópályát vettünk birtokunkba, amit jól igazolnak vidámabbnál vidámabb videófelvételek. A tavon ádáz hócsata alakult ki. Közös fotókészítés után Tusnádasd felé indultunk el.

A Február 4-i reggel szomorúsággal, mégis könnyedséggel indult. Számtalan felejthetetlen élményben volt részünk ez alatt a közel másfél hét alatt, azonban a Magyarország iránti honvágy is erősebbé vált. Így könnyebben tudtuk elhagyni ezt a gyönyörű helyet, Erdélyt. Kaptunk egy lehetőséget, amely rengeteg tapasztalattal gazdagított minket és örökké tartó emberi kapcsolatokat teremtett. Ez a lehetőség, a Makovecz-program. Köszönjük szépen az összes szervezőnek, felnőttnek, gyermeknek, tanárnak és hallgatónak egyaránt, akik azért törték magukat nap, mint nap, hogy

felejthetetlen élményben legyen részünk. Reméljük ők is ugyanúgy élvezték ezt a pár napot, mint mi és lesz még alkalmunk találkozni a jövőben.

Nemzeti Közzolgálati Egyetem,

NETK Szakkollégium résztvevői:

Vladár Veronika Fanni

Nagy Rebeka

2018.02.09. Budapest